

2. *Cùm confunduntur gradus*: ut, Ille est doctus. Ergò non est indoctus. Non sequitur: quia privatio & habitus aliquando in gradibus remissis coincidunt. 3. *Cùm sumuntur subiecta per naturam inepta*: ut, Lapis non est doctus. E. est indoctus. Mensa non est cæca. E. videt. Hic ἀλογον est defectum seu privationem alicujus alicui tribuere, quod κατὰ φύσιν habere nequit.

Fallacia disparatorum est, quando separantur, quæ disparata non sunt:

Ut, Christus est homo. Ergò non est Deus. Nam hîc duo ista, Deus & homo per gratiosam οὐνονομίαν in Christo non sunt disparata, sed diversa, vel subjectum, vel adjunctum.

Cap. 5. Fallacia argumentorum comparatorum.

Fallacia argumentorum comparatorum succedit. *Est q₃*

Fallacia
parium.

I. Parium seu non parium ut parium; cùm tanquam paria ponuntur quæ paria non sunt:

Ut, Viris eloquentibus & Jurisperitis patet aditus ad omnes honorum gradus. Ergò etiam Grammaticis patebit. Christus est invocandus. E. & Maria, illius mater gloriosa. Mala opera damnant. E. bona salvant. Gubernatores provinciarum vocant se proreges. E. & Papa se potest dicere vicarium Christi. Diluitur hic elenchus, cùm monstratur impar ratio, seu imparitas.

Fallacia im-
parium.

II. Imparium, seu non imparium ut parium:

1. *Cùm ut imparia ponuntur, quæ sunt paria*: ut, cùm ars boni Imperatoris præfertur arti boni oratoris. Est enim in utrâq; par dignitas, ut placet Ciceroni. 2. *Cùm comparantur impariter, quæ sic comparari non possunt*: ut, si gladius dicatur acutior, quàm ultima lyræ chorda. Nec valet: Johannes est ebrius propter vinum. E. vinum magis est ebrium. Nec hoc: Ignis est calidus propter calorem. E. calor est magis calidus: vel, Martyres dolore afficiuntur propter ignem. E. ignis majore cruciatur dolore. Nā in primo exemplo τὸ acutum dicitur de utroq; æquivocè. In secundo & tertio affertur tertiū, quod